

νομίζειν λέγεσθαι· ἐπεὶ τό γε αἰεὶ τάχ' ἂν οὐ κυρίως λέγοιτο, ἀλλὰ ληφθὲν εἰς δήλωσιν τοῦ ἀφθάρτου πλανῶ ἂν τὴν ψυχὴν εἰς ἕκτασιν τοῦ πλείονος καὶ ἔτι ὡς μὴ 25 ἐπιλείψοντός ποτε. τὸ δὲ ἴσως βέλτιον ἦν μόνον τὸ “ ὦν ” λέγειν. ἀλλὰ ὥσπερ τὸ ὄν ἀρκοῦν ὄνομα τῇ οὐσίᾳ, ἐπειδὴ καὶ τὴν γένεσιν οὐσίαν ἐνόμιζον, ἐδεήθησαν πρὸς τὸ μαθεῖν καὶ προσθήκης τοῦ αἰεὶ. οὐ γὰρ ἄλλο μὲν ἐστὶν ὄν, ἄλλο δὲ τὸ αἰεὶ ὄν, ὥσπερ οὐδ' ἄλλο μὲν φιλόσοφος, ἄλλο δὲ 30 ὁ ἀληθινός· ἀλλ' ὅτι τὸ ὑποδυόμενον ἦν φιλοσοφίαν, ἢ προσθήκη τοῦ ἀληθινοῦ ἐγένετο. οὕτω καὶ τῷ ὄντι τὸ αἰεὶ καὶ τῷ “ ὦν ” τὸ αἰεὶ, ὥστε λέγεσθαι “ αἰεὶ ὦν ”· διὸ ληπτέον τὸ αἰεὶ οἶον “ ἀληθῶς ὦν ” λέγεσθαι καὶ συναιρετέον τὸ αἰεὶ εἰς ἀδιάστατον δύναμιν τὴν οὐδὲν δεομένην οὐδενὸς μεθ' 35 ὃ ἤδη ἔχει· ἔχει δὲ τὸ πᾶν.

Πᾶν οὖν καὶ ὄν καὶ κατὰ πᾶν οὐκ ἐνδεές καὶ οὐ ταύτη μὲν πλήρες, ἄλλη δὲ ἐλλείπον ἢ τοιαύτη φύσις. τὸ γὰρ ἐν χρόνῳ, κἂν τέλειον ἦ, ὡς δοκεῖ, οἶον σῶμά τι ἰκανὸν ψυχῇ τέλειον, δεόμενον καὶ τοῦ ἔπειτα, ἐλλείπον τῷ 40 χρόνῳ, οὗ δεῖται, ἅτε σὺν ἐκείνῳ, εἰ παρείη αὐτῷ καὶ συνθείοι, ὄν ἀτελές· ταύτη ὄν ὁμωνύμως ἂν τέλειον λέγοιτο. ὅτω δὲ ὑπάρχει μηδὲ τοῦ ἔπειτα δεῖσθαι μήτε εἰς χρόνον ἄλλον μεμετρημένον μήτε τὸν ἄπειρον καὶ ἀπείρως ἐσό-